

den til Loven knyttede Varefortegnelse nævnte Varegrupper, men ogsaa med Hensyn til de anførte Underafdelinger af Varegrupperne, bør tages Hensyn til Forholdet mellem Importtallene i danske Kroner for Grupperne i 1931. Dette vil kunne være af Betydning i Tilfælde, hvor Prisforholdene har udviklet sig i forskellig Retning for de enkelte Varegrupper eller Underafdelinger af disse.

ad 7. Ændringsforslaget tilsigter udtrykkeligt at fastslaa, at Rigsdagens Valutaudvalg skal prøve de Grunde, der efter Valuta-Kontorets Opfattelse kan nødvendiggøre Afgivelser fra 45 pCt.-Regelen.

ad 8. Ændringsforslaget hviler paa Ønsket om, at der kan aabnes Adgang for nye Importører, det vil sige saadanne, der ikke paa Grundlag af tidligere Aars Import gaar ind under den almindelige Tildeling og Beregning af Bevillinger, til at faa Del i Importen, for saa vidt dette kan ske uden at volde de gamle Importører, hvis tidligere Importkvantum maa ske allerede er væsentlig nedskaaret, større Skade. Regelens Administration maa i ret høj Grad bero paa et Skøn over Forholdene, der kan ligge forskelligt inden for de enkelte Brancher. Regelen tilsigter ikke at udelukke, at der i Tilfælde, hvor Forholdene gør dette naturligt eller nødvendigt, eventuelt stilles et større Bevillingsbeløb til Raadighed for nye Importører end de angivne 3 pCt.

ad 9. Ændringsforslaget giver et klarere Udtryk for Nævnets Stilling og fastslaaer udtrykkeligt, at Rigsdagens Valutaudvalg skal gøres bekendt med Nævnets Udtalelser angaaende foreliggende Spørgsmaal om ændrede Foranstaltninger til Importens Regulering.

ad 11. Det foreslaaede Udvalg har til Opgave i saa god Tid som muligt at overveje og fremkomme med Forslag til Foranstaltninger, der eventuelt kan træde i Stedet for de gældende Valuta-Forskrifter, saaledes at de paagældende Afløsningsforanstaltninger kan forberedes og træffes i god Tid.

Et *Mindretal* (Fibiger og Christmas Møller) ønsker at udtale følgende: Ændringsforslag Nr. 4 tilsigter at tydeliggøre 45 pCt.-Regelen, og Ændringsforslag Nr. 10 gaar ud paa at forhindre, at der gives Handelsministeren en yderligere Bemyndigelse til at kræve Oplysninger af Industrien.

Mindretallet har, idet det henviser til sine Udtalelser ved 1ste Behandling af Lovforslaget, under Forhandlingerne fremhævet, at det ikke mener, Valutacentral-systemet vedblivende kan opretholdes, men at en ændret Told- og Handelspolitik maa sættes i Stedet. Mindretallet er derfor tilfreds med, at der nedsættes et Udvalg til Behandling af dette Problem. Mindretallet havde oprindeligt stillet Forslag om, at Loven skulde forlænges til 30. Juni 1935, og at Udvalget skulde afslutte sit Arbejde inden 1. Maj 1934, og Mindretallet mener, at dette havde været en bedre Ordning stærkere pegende mod Afvikling end den foreslaaede, men da Mindretallet — ud fra forskellige Grunde — ikke har kunnet vinde Tilslutning til det oprindelige Ændringsforslag, har det akkviesceret ved det nu stillede Ændringsforslag.

Mindretallet er af den Anskuelse, at de forskellige Forpligtelser, Riget handels- og traktatpolitisk har, for Tiden nødvendiggør Forlængelsen af den gældende Ordning.

Et *andet Mindretal* (Prieme) ønsker at udtale, at Loven bør i sig selv være en Afviklingslov, da en fortsat Lovgivning som den paagældende ikke bør opretholdes.

Mindretallet har stillet Ændringsforslag (Nr. 5 og 12 og sammen med det første Mindretal Nr. 10), der tilsigter at opnaa dette Formaal, og forbeholder sig i øvrigt under den videre Behandling i Tinget at gøre Rede for sin Stilling.